

ærede Krigsminister taler affurat til Rigsdagsmændene her, som om vi ikke vare — jeg vil ikke sige, at vi skulde være sideordnede med ham, skjøndt vi i en vis Forstand ere det, da han selv er Folkethingsmand — men han taler til os paa den Maade: Wille S, er det godt, men ville S ikke, er det mig ligegyldigt. Saaledes taler Ministeren helt og holdent, og der saldt en mærkelig Ytring fra den høitærede Minister i hans første Foredrag, nemlig den, han anvendte, og jeg tror, det var mod det ærede Medlem fra Hjørring (Sungersen): Hvad skulde simple Folk forstaa sig paa saadant Noget. Hvem vil den høitærede Minister egentlig have skal regnes for simple Folk? Det veed jeg ikke. S alt Fald er det i Reglen simple Folk, som kjæmpe, naar Fædrelandet er i Fare. Skulle de ikke regnes ved en saadan Leilighed, eller hvordan hænger det sammen? Det Svar, den høitærede Minister gav det ærede Medlem, for Ringkjøbing Amts 5te Valgfreds (Clausager), var meget mærkeligt, Svaret lød i mine Øren omtrent saaledes: Det kan gjerne være, at de ikke ere meget glade ved det, men vi skulle nok kommandere dem til at gjøre deres Pligt. Det var ikke Ordene, men efter min Opfattelse vil Meningen omtrent være den samme. Jeg vil derfor spørge den høitærede Minister, om han ikke tror, at der er meget stor Forskiel for et Land, og navnlig for et lille Land, paa at kjæmpe, naar hele Landet staar enigt, og naar det staar overfor en Tilstand som den, under hvilken vi nu leve. Jeg vil endvidere spørge den høitærede Minister, om han ikke mener, at den politiske Tilstand, hvorunder vi leve nu, hviler hovedsagelig paa den høitærede Krigsminister. Selvfølgelig maa de andre Ministre ogsaa bære Ansvaret; men hele Tilstanden kommer fra den Urimelighed, Regjeringen er kommen ind paa ved at ville afholde Udgifterne til vort Forsvar uden Lovgivningsmagtens Samtykke. Jeg har tidligere hørt til dem, som maaste have strakt sig langt, maaste for langt (En Stemme: Det er rigtigt). Ja, jeg skal kun gjentage det, at jeg har strakt mig langt tidligere, men jeg skal nok bogte mig for det under de nuværende Forhold; thi nu er det lige langt regnet, enten man giver 2 Dre eller 5 Dre eller 1 Million Kr.; naar man ikke giver, hvad den høitærede Krigsminister vil have, er det aldeles ligegyldigt. Den høitærede Minister har tidt talt om sine Kommissioner. Jeg gad nok spørge — jeg har havt med Forsvarsvæsenet at gjøre i al den Tid, jeg har været her — jeg gad nok spørge, hvorledes disse Kommissioner have været nedsatte, om de ikke alle have været ned-

satte med det udtryffelige Formaal for Die — Kjøbenhavns Befæstning. Der har i hvert Tilfælde, saavidt jeg erindrer, ikke været nedsat nogen Kommission dette Forslag angaaende, som skulde holde sig indenfor den Grændse, at de og de Millioner maatte anvendes, indenfor den finansielle Grændse, Landet kan taale. Den høitærede Minister tager, hvad han mener, der er forsvaret; men dertil siger jeg, at den høitærede Minister skulde komme med et Forslag, hvorefter Udgifterne kunde komme til at falde forholdsvis mest paa dem, som havde Raad til det. Men der er det Mærkelige ved det, at selv af de kommunale Udgifter ville de Herrer Officerer ikke svare saa Meget som andre Menninger, der staa de ikke paa det samme Standpunkt, at man vil offere Noget; nei, de svare deres 2 pCt., medens Andre godt kunne komme op til 7—8 pCt. (Berg: Ja, det er efter Loven). Ja, det veed jeg nok, men det er et Bevis paa den Billighed, der er til at offere fra den Side ved forskjellige Leiligheder. Dernæst saldt der en Ytring fra den høitærede Minister, som var høist mærkelig, men som illustrerede hele Tilstanden. Det var den Udtalelse, han oplæste — saa vidt jeg kunde høre det, men da jeg har øndt ved at høre det herfra, tør jeg ikke paastaa det saa nøie. Saavidt jeg hørte det, var det en Udtalelse, som enten var fra et Hæruvalg eller et Program fra Venstre i sin Tid, det erindrer jeg ikke, men den høitærede Minister var glad ved Udtalelsen, skjøndt den havde en Mangel, og det var den, at den ikke havde Kjøbenhavns Befæstning. Jeg forstaaer ikke, hvorledes det skal være muligt for os under nogetsomhelst Forhold at komme til at arbejde med den høitærede Minister; thi den høitærede Minister vil kun arbejde med os under een Betingelse, og det er Kjøbenhavns Befæstning; det er hans Et og Alt helt igjennem. Naar han saa kommer med den Ytring til syvende og sidst, at det er Regjeringen, som har Magten, og at den forstaaer at bruge den, saa ophører al Diskussion.

Dinesen: Jeg sølte mig meget smigret ved, at den høitærede Ordfører (Holstein) for et Dieblit siden anerkjendte, at jeg havde udtalt mig saa klart og tydeligt om Mindretallets Stilling, at min Udtalelse ikke var til at misforstaa; men da jeg saa hørte den Brug, han gjorde af de Udtalelser, jeg er fremkommen med, maa jeg erkjende ikke at have fortjent den Anerkjendelse, han ydede mig. Thi jeg har ikke udtalt mig for, at Folkethinget skulde sættes til Side, og jeg har ikke ligesaa lidt som det øvrige Mindre-